

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

P7_TA(2013)0597

Przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 19–20 grudnia 2013 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 19–20 grudnia 2013 r. (2013/2626(RSP))**

(2016/C 468/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej demokracji w przyszłej unii gospodarczej i walutowej (UGW) ⁽¹⁾, z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie przyszłych wniosków ustawodawczych dotyczących unii gospodarczej i walutowej (UGW): odpowiedź na komunikaty Komisji ⁽²⁾ oraz z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „Wzmocnienie społecznego wymiaru unii gospodarczej i walutowej” ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że instytucje UE i państwa członkowskie podjęły zdecydowane wysiłki, aby przywrócić wiarygodność i stabilność finansową, zwłaszcza w postaci przyjęcia i wdrożenia reform strukturalnych oraz przyjęcia nowych ram zarządzania gospodarczego; mając na uwadze, że wysiłki te należy uzupełnić faktyczną unią bankową;
- B. mając na uwadze, że w celu zwiększenia konkurencyjności i stabilności oraz tworzenia większej liczby miejsc pracy w UE potrzebna jest lepsza koordynacja polityki gospodarczej;
- C. mając na uwadze, że metoda wspólnotowa jest właściwym podejściem do podejmowania wyzwań, przed którymi stoi UE i jej waluta;
- D. mając na uwadze, że podstawą wszelkich decyzji powinna być kontrola parlamentarna oraz rozliczalność na szczeblu, na którym te decyzje są podejmowane;
- E. mając na uwadze, że podstawowym elementem tej polityki jest pełne poszanowanie prawa UE i jego skrupulatne stosowanie;
- F. mając na uwadze, że w szybko zmieniającym się i niestabilnym otoczeniu geostrategicznym, które cechują pojawiające się wyzwania w sferze bezpieczeństwa, rosnące zainteresowanie USA regionem Azji i Pacyfiku oraz skutki kryzysu finansowego, UE musi przyjąć odpowiedzialność jako wiarygodny gwarant bezpieczeństwa, posiadający rzeczywistą autonomię strategiczną, zwłaszcza w swoim sąsiedztwie, co przyczyni się do zwiększenia jej własnego bezpieczeństwa;
- G. mając na uwadze, że jedynym podejściem, jakie szefowie państw lub rządów mogą przyjąć wobec tych tendencji geopolitycznych i nieskoordynowanego spadku wydatków na obronę, jest przyspieszenie koordynacji współpracy w zakresie obrony;

W sprawie unii bankowej

1. utrzymuje, że metoda wspólnotowa to właściwe podejście do wyzwań stojących przed UE i jej walutą, w tym również w kwestii regulacji usług finansowych i unii bankowej;
2. przypomina Radzie Europejskiej o zobowiązaniu politycznym, zgodnie z którym należy uzgodnić jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przed końcem obecnej kadencji; wzywa Radę Europejską, aby ponowiła swój apel do Rady Ministrów o pomyślne zakończenie negocjacji na temat dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów oraz ram naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do końca 2013 r.;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0269.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0222.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0515.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

W sprawie pogłębienia UGW

3. wzywa Radę Europejską do powzięcia zobowiązania politycznego do przygotowania pod względem legislacyjnym, w oparciu o traktaty, lepszej koordynacji polityki gospodarczej; oczekuje, że Parlament i pozostałe instytucje UE uzgodnią zasadnicze cechy tej lepszej koordynacji polityki gospodarczej przed końcem obecnej kadencji;
4. zwraca się o przyjęcie w drodze zwykłej procedury ustawodawczej – i na podstawie wspomnianej wyżej lepszej koordynacji polityki gospodarczej – aktu prawnego w sprawie „wytucznych dotyczących konwergencji”, przewidującego bardzo ograniczoną liczbę celów, odnoszących się do najpilniejszych reform, do realizacji w ustalonym okresie;
5. ponownie zwraca się do państw członkowskich o dopilnowanie, by parlamenty narodowe rozpatrzyły i przyjęły krajowe programy reform, które należy ustalić w oparciu o wyżej wspomniane wytyczne dotyczące konwergencji i które powinna zweryfikować Komisja; uważa to za niezbędny warunek pozwalający na zwiększenie odpowiedzialności oraz rozliczalności demokratycznej całego procesu;
6. jest zdania, że państwa członkowskie powinny zobowiązać się do pełnego wdrożenia – zweryfikowanych wcześniej – krajowych programów reform; proponuje, by na tej podstawie państwa członkowskie mogły zawrzeć partnerstwo na rzecz konwergencji z instytucjami UE, oferujące możliwość finansowania reform na określonych warunkach;
7. powtarza, że ściślejsza współpraca gospodarcza powinna iść w parze z mechanizmem opartym na zachętach; jest zdania, że wszelkie dodatkowe środki finansowe lub instrumenty, takie jak mechanizm solidarności, muszą stanowić integralną część budżetu UE, niepodlegającą jednak uzgodnionym pułapom wieloletnich ram finansowych (WRF);
8. przypomina, że Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej należy włączyć do prawa UE najpóźniej do dnia 1 stycznia 2018 r., na podstawie oceny doświadczeń z jego wdrażania, jak stanowi art. 16 tego traktatu;
9. przypomina swoje zasadnicze stanowisko, że wzmocniona UGW nie powinna dzielić UE, lecz – wręcz przeciwnie – powinna spowodować głębszą integrację i sprawniejsze zarządzanie, które powinny być otwarte dla wszystkich państw członkowskich spoza strefy euro na zasadzie dobrowolności;
10. wzywa Radę Europejską do przestrzegania w pełni art. 15 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE);

W sprawie polityki obronnej

11. jest zdania, że w szybko zmieniającym się i niestabilnym otoczeniu geostrategicznym, które cechują pojawiające się wyzwania w sferze bezpieczeństwa, rosnące zainteresowanie USA regionem Azji i Pacyfiku oraz skutki kryzysu finansowego, UE musi przyjąć – bez powielania obecnych działań prowadzonych w ramach NATO – odpowiedzialność jako podmiot polityczny o światowym znaczeniu i wiarygodny gwarant bezpieczeństwa – zwłaszcza w swoim sąsiedztwie – posiadający rzeczywistą autonomię strategiczną, aby propagować pokój i bezpieczeństwo w skali międzynarodowej, chronić własne interesy na świecie i zapewnić bezpieczeństwo swoich obywateli; podkreśla w związku z tym, że UE musi być konsekwentna w swojej polityce oraz szybciej i skuteczniej podejmować wspomniane wyżej obowiązki;
12. zauważa, że UE stoi obecnie w obliczu znacznych ograniczeń finansowych, a państwa członkowskie – w równej mierze z powodów finansowych, budżetowych i politycznych, które mogą, ale nie muszą, być związane z kryzysem w strefie euro – znajdują się na etapie nieskoordynowanego obniżania poziomu wydatków na obronę; zwraca uwagę na potencjalny negatywny wpływ tych środków na zdolności wojskowe państw członkowskich, a zatem na możliwość skutecznego podejmowania przez UE obowiązków w zakresie utrzymania pokoju, zapobiegania konfliktom i umacniania bezpieczeństwa międzynarodowego;
13. uważa, że w celu stawienia czoła wymienionym wyżej wyzwaniom szefowie państw lub rządów UE muszą wykorzystać możliwość stworzoną na posiedzeniu Rady w grudniu 2013 r. i wyraźnie opowiedzieć się za silniejszym europejskim systemem obrony;
14. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2013 r. zatytułowany „W kierunku bardziej konkurencyjnego i wydajnego sektora obronności i bezpieczeństwa” (COM(2013)0542) oraz końcowe sprawozdanie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/szefa Europejskiej Agencji Obrony z dnia 15 października 2013 r.;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

15. wzywa Radę Europejską, aby wprowadziła w życie propozycje Parlamentu zgłoszone w sprawozdaniach dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) oraz europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB);

16. jest przekonany, że państwa członkowskie muszą najpierw zobowiązać się do przezwyciężenia operacyjnych braków WPBiO, deklarując wsparcie misji cywilnych i operacji wojskowych w ramach WPBiO, przede wszystkim przez udostępnienie potencjału;

17. zwraca uwagę na fakt, że Traktat z Lizbony wprowadził szereg nowych instrumentów związanych z WPBiO, które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie; podkreśla w związku z tym konieczność wdrożenia tych przepisów, aby jeszcze bardziej wzmocnić WPBiO oraz wzywa Radę do wykorzystywania w pełni wspomnianych wyżej instrumentów (takich jak stała współpraca strukturalna państw członkowskich (art. 46 ust. 6 TUE), fundusz początkowy (art. 41 ust. 3 TUE) oraz możliwość powierzenia zwłaszcza takiej grupie państw członkowskich wykonania misji i operacji w ramach WPBiO (art. 42 ust. 5 i art. 44 ust. 1 TUE));

18. podkreśla znaczenie, jakie ma zapoczątkowanie procesu strategicznej refleksji w celu określenia celów i priorytetów UE oraz opracowania planu działań – wraz z harmonogramem – na rzecz pogłębienia współpracy w zakresie obrony (biała księga, która posłużyłaby za ramy do refleksji nad procesami krajowymi);

19. wzywa Radę, by zaangażowała się we wzmocnioną współpracę w dziedzinie uzbrojenia, zwłaszcza przez upoważnienie Europejskiej Agencji Obrony do całkowitego wypełniania zadań polegających na wspieraniu koordynacji, nadzorowaniu wykonania zobowiązań, ustalaniu priorytetowych inwestycji w technologie (w tym technologie strategiczne takie jak tankowanie w powietrzu, komunikacja satelitarna, strategiczny transport powietrzny, zdalnie sterowane systemy powietrzne, cyberobrona i jednolita europejska przestrzeń powietrzna), uzgadnianiu szerszego wykorzystywania koalicji ochotniczych/niewielkich grup oraz znajdowaniu realnych rozwiązań, jeśli chodzi o wykorzystanie grup bojowych;

20. wzywa państwa członkowskie, aby zadeklarowały poparcie dla solidnej EDBIT zdolnej opanować rozdrobnienie oraz zwiększyć kreatywność i siłę europejskiego przemysłu w drodze ściślejszej koordynacji planowania krajowych budżetów na obronę (ewentualnie przez ustanowienie europejskiego semestru w zakresie kwestii obronnych) oraz ściślejszą koordynację na poziomie przemysłu (harmonizacja norm i certyfikacja sprzętu obronnego); apeluje o zapewnienie dodatkowych zachęt i wsparcia dla przemysłu obronnego wraz ze zobowiązaniem się do rozwoju kluczowych technologii i systemów obronnych (zachęty podatkowe, wsparcie finansowe badań i rozwoju oraz instytucjonalizacja synergii między zdolnościami cywilnymi i wojskowymi);

21. wzywa państwa członkowskie do istotnego zacieśnienia współpracy i koordynacji w kwestiach obronnych, które mają znaczenie z punktu widzenia skutecznej wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony; wzywa państwa członkowskie do ambitniejszego podejścia do procesu łączenia i udostępniania zdolności wojskowych;

22. podkreśla, że siła UE, w porównaniu z innymi organizacjami, leży w jej jedynym w swoim rodzaju potencjale uruchomienia pełnej gamy instrumentów politycznych, gospodarczych, rozwojowych i humanitarnych w celu wsparcia cywilnego i wojskowego zarządzania kryzysowego, cywilnych i wojskowych misji i operacji prowadzonych pod egidą jednego organu politycznego – wiceprzewodniczącego Komisji/Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa – oraz że takie wszechstronne podejście, czy to za pomocą siły przekonywania, czy, w miarę konieczności, bardziej zdecydowanych działań, daje UE niepowtarzalną i powszechnie docenianą elastyczność i skuteczność;

23. popiera utworzenie Rady Ministrów Obrony, aby nadać obronności rangę, na jaką zasługuje;

24. wzywa szefów państw lub rządów, aby mając na względzie strategiczne znaczenie europejskiej obronności i skalę wyzwań, przed którymi stoi Unia, dokonali w grudniu 2015 r. przeglądu postępów poczynionych we wdrażaniu konkluzji Rady z grudnia 2013 r., na podstawie sprawozdania z wykonania sporządzonego przez wiceprzewodniczącego Komisji/Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa;

25. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją polityczną na Ukrainie zaistniałą w następstwie szczytu w Wilnie, wzywa Radę Europejską do zajęcia się tym problemem i wyraża nadzieję, że zostanie powołany specjalny zespół do zbadania tej sytuacji;

o

o o

26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej i Komisji.